

## Trettondag Jul

Bidrag från Tobias Bäckström  
2007-01-02

En asiat, en europé och en afrikan. Enligt traditionen så var alla folkslag representerade bland de vise männen. Redan som nyfödd så är han världens frälsare, även om han skulle verka i första hand i Israel, bland judarna så finns världsperspektivet med från början. Vad stjärnan var har det spekulerats mycket kring, men omkring år 7 f. kr. så skedde ett möte mellan Jupiter och Saturnus i fiskarnas tecken. Jupiter var kungen bland planeterna och Saturnus stod för Israel, så när stjärntydarna, den tidens astronomer såg detta hade de all anledning att bege sig till Israel. Till att börja med så gick det också bra för dem. De kom fram till landet och till Jerusalem. Då vek de plötsligt av från den inslagna vägen. Att Jerusalem var målet tog de för givet, det var ju en kung som de skulle besöka, och kungar brukar ju födas i palats. Så de tackade stjärnan för hjälpen och tänkte att nu klarar vi oss själva. De utgick från sin egen vishet, från sin erfarenhet. Men Guds vishet är något annat, det är ofta vi människor går vilse vårt sökande efter Gud, eftersom vi litar mer på oss själva och vår erfarenhet. Bibeln är vår stjärna som vi har att följa. Men hur följer vi den. Vågar vi följa vad som står där även när vår mänskliga erfarenhet säger något annat. Men berättelsen om hur de vise männen söker sig fram till Jesusbarnet är också undervisning om Guds tålmodighet med oss. De vise männen upptäckte sitt misstag och lämnade Jerusalem, de fortsatte inte att halsstarrigt söka i palatset. De insåg sitt misstag och gick ut ur staden. Och där fanns ju stjärnan. Den hade hela tiden väntat på dem. Gud tog inte bort stjärnan när de gick vilse, han såg dem inte som hopplösa fall. De vise männen bevisade här sin verkliga vishet. De hamnade fel, det kan ju vem som helst göra, men då lärde de sig av misstaget de gjort och gick tillbaka till utgångspunkten. Och tyvärr får jag väl säga, så är det långt ifrån alla som är beredd att lära om. Stjärnan var kvar, de fortsatte sin färd, och nu litade de helt på stjärnan. Och färden gick förbi alla palats, förbi Jerusalem till den lilla oansenliga byn Betlehem. Där fick de äntligen böja knä och hylla världens frälsare. Tobias Bäckström